

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 30.1.2010 a je

VYKONATELNÉ dne 3.2.2010

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 3.2.2010 *Talbot*

Číslo jednací
35 908/2009-606/XIV.vyř.

16

Praha
21. prosince 2009

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 29. 4. 2009 na návrh navrhovatele, společnosti TeliaSonera International Carrier Czech Republic a.s., IČO: 262 07 842, se sídlem Praha 3, centrum NAGANO IV, K červenému dvorcu 25a, zastoupeného na základě plné moci Mgr. Petrem Vacířem, advokátem, AK Belha & Vacíř a spol. s r.o., IČO: 284 98 038, se sídlem Praha 1, Konviktská 291/24, proti odpůrci, společnosti International Commercial Alliance, a.s., IČO: 261 26 044, se sídlem Praha 5, Volutova 2524, zastoupeného opatrovníkem, Obvodní hospodářská komora v Praze 5, IČO: 251 27 501, se sídlem Na Neklaně 805/8, 150 00 Praha 5, ve věci sporu o zaplacení částky 6,650.464,48 Kč vč. DPH s příslušenstvím za poskytnuté služby, toto

rozhodnutí:

I. Podle ustanovení § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele v části vyhovuje a odpůrce je povinen uhradit navrhovateli částku v celkové výši 3,491.653,73 Kč vč. DPH spolu s úrokem z prodlení ve výši 18 % p. a., a to následovně:

faktura č.	na částku vč. DPH ev. ve zbývajících částech	roční úrok z prodlení ve výši 18 % od/do
0680054	234.048,45 Kč	od 23. 6. 2006 do zaplacení
0680067	88.225,41 Kč	od 4. 4. 2006 do zaplacení
0680099	88.225,41 Kč	od 5. 5. 2006 do zaplacení
0680113	458.093,48 Kč	od 5. 5. 2006 do zaplacení
0680145	87.668,49 Kč	od 4. 6. 2006 do zaplacení
680158	455.201,78 Kč	od 4. 6. 2006 do zaplacení
0680190	87.359,09 Kč	od 5. 7. 2006 do zaplacení
0680203	453.595,28 Kč	od 5. 7. 2006 do zaplacení
0680230	88.008,83 Kč	od 4. 8. 2006 do zaplacení
0680243	456.968,93 Kč	od 4. 8. 2006 do zaplacení
0680294	22.468,51 Kč	od 21. 9. 2006 do zaplacení
0680295	368.217,64 Kč	od 21. 9. 2006 do zaplacení
0680327	339.774,75 Kč	od 5. 10. 2006 do zaplacení
0680364	263.797,68 Kč	od 4. 11. 2006 do zaplacení

do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Podle ustanovení § 141 odst. 7 správního řádu se část návrhu navrhovatele, která se týká povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli částku ve výši 2,705.775,24 Kč vč. DPH spolu s úrokem z prodlení ve výši 18 % p. a., zamítá.

III. Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu se v části návrhu, která se týká povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli částku ve výši 453.035,51 Kč vč. DPH spolu s úrokem z prodlení ve výši 18 % p. a., řízení zastavuje.

IV. Odpůrce je povinen uhradit navrhovateli podle ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatnění práva, a to 33.518,40 Kč za uhrazený správní poplatek a 389,84 Kč vč. DPH za odměnu za zastupování, do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 29. 4. 2009 byl správnímu orgánu doručen návrh navrhovatele na zahájení správního řízení ve věci sporu o zaplacení částky 6,650.464,48 Kč s příslušenstvím za poskytnuté služby (dále jen „Návrh“ nebo též „Původní návrh“). Navrhovatel ve svém návrhu (článek II.) tvrdí, že dne 20. 7. 2005 uzavřel s odpůrcem rámcovou Smlouvu na kapacitu služeb poskytovaných navrhovatelem, služby IP a umístění služeb poskytovaných navrhovatelem (dále jen „rámcová Smlouva“). Rámcová Smlouva upravuje všeobecné podmínky vztahu navrhovatele a odpůrce a byla uzavřena s tím, že odpůrce učiní jednu nebo více objednávek na koupi služeb poskytovaných navrhovatelem. Navrhovatel podepsal s odpůrcem dvě objednávky na poskytování služeb. Podle tvrzení navrhovatele první objednávka služeb „blíže specifikovaných jako služby IP Transit FE 100 Mbps, byla podepsána dne 31. 5. 2005 a služby dle této objednávky měly být poskytovány odpůrci po dobu 15 měsíců ode dne jejího podpisu“. Druhá objednávka služeb „blíže specifikovaných jako služby TSS Single Link 15 Mbps VC-4 PRA – FRA – ST. PET. – MOSCOW, byla podepsána dne 6. 12. 2005. Služby dle této objednávky měly být poskytovány odpůrci po dobu 12 měsíců“ (společně dále též „Objednávky“). V souladu s rámcovou Smlouvou a Objednávkami poskytoval navrhovatel odpůrci služby, odpůrce takto poskytované služby odebíral a jejich kvalitu a řádné poskytování nikdy nezpochybňoval a dál tyto služby poskytoval třetím osobám. Za poskytované služby vystavoval navrhovatel vyúčtování (daňové doklady, faktury), které byly odpůrci dle tvrzení navrhovatele řádně doručeny a předem odsouhlaseny. Konkrétně se, dle návrhu navrhovatele, jedná o tyto daňové doklady:

1. faktura č. 0500233/01, vystavená dne 4. 8. 2005, s datem splatnosti 3. 9. 2005 na částku 92.479,66 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
2. faktura č. 0500267/01, vystavená dne 4. 9. 2005, s datem splatnosti 4. 10. 2005 na částku 90.607,79 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
3. faktura č. 0500305/01, vystavená dne 5. 10. 2005, s datem splatnosti 4. 11. 2005 na částku 91.551,46 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
4. faktura č. 0500327/01, vystavená dne 7. 10. 2005, s datem splatnosti 6. 11. 2005 na částku 811.761,01 Kč, na kterou odpůrce zaplatil částku ve výši 200.000,- Kč,
5. faktura č. 0500332/01, vystavená dne 7. 10. 2005, s datem splatnosti 6. 11. 2005 na částku 476.327,25 Kč, na kterou odpůrce zaplatil částku ve výši 283.850,- Kč,
6. faktura č. 0500368/01, vystavená dne 4. 11. 2005, s datem splatnosti 4. 12. 2005 na částku 91.102,83 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
7. faktura č. 0500382/01, vystavená dne 4. 11. 2005, s datem splatnosti 4. 12. 2005 na částku 473.033,93 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
8. faktura č. 0500422/01, vystavená dne 4. 12. 2005, s datem splatnosti 3. 1. 2006 na částku 89.524,89 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
9. faktura č. 0500436/01, vystavená dne 4. 12. 2005, s datem splatnosti 3. 1. 2006 na částku 464.840,78 Kč, na kterou odpůrce zaplatil částku ve výši 359.450,78 Kč,
10. faktura č. 0500445/01, vystavená dne 16. 12. 2005, s datem splatnosti 15. 1. 2006 na částku 453.035,51 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
11. faktura č. 0680009, vystavená dne 4. 1. 2006, s datem splatnosti 3. 2. 2006 na částku 89.726,00 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
12. faktura č. 0680023, vystavená dne 4. 1. 2006, s datem splatnosti 3. 2. 2006 na částku 465.885,00 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,

13. faktura č. 0680039, vystavená dne 4. 2. 2006, s datem splatnosti 6. 3. 2006 na částku 88.209,94 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
14. faktura č. 0680054, vystavená dne 4. 2. 2006, s datem splatnosti 6. 3. 2006 na částku 458.013,15 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
15. faktura č. 0680067, vystavená dne 4. 3. 2006, s datem splatnosti 3. 4. 2006 na částku 88.225,41 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
16. faktura č. 0680099, vystavená dne 4. 4. 2006, s datem splatnosti 4. 5. 2006 na částku 88.225,41 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
17. faktura č. 0680113, vystavená dne 4. 4. 2006, s datem splatnosti 4. 5. 2006 na částku 458.093,48 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
18. faktura č. 0680145, vystavená dne 4. 5. 2006, s datem splatnosti 3. 6. 2006 na částku 87.668,49 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
19. faktura č. 680158, vystavená dne 4. 5. 2006, s datem splatnosti 3. 6. 2006 na částku 455.201,78 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil.
20. faktura č. 0680190, vystavená dne 4. 6. 2006, s datem splatnosti 4. 7. 2006 na částku 87.359,09 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
21. faktura č. 0680203, vystavená dne 4. 6. 2006, s datem splatnosti 4. 7. 2006 na částku 453.595,28 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
22. faktura č. 0680230, vystavená dne 4. 7. 2006, s datem splatnosti 3. 8. 2006 na částku 88.008,83 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil,
23. faktura č. 0680243, vystavená dne 4. 7. 2006, s datem splatnosti 3. 8. 2006 na částku 456.968,93 Kč, na kterou odpůrce dosud nic nezaplatil.

Odpůrce, dle tvrzení navrhovatele (článek III. návrhu), dosud výše uvedené vyúčtování (faktury) neuhradil buď vůbec anebo je uhradil jen z části, ačkoliv byl navrhovatelem několikrát k úhradě dlužných částek vyzýván. Navrhovatel vyzýval odpůrce k úhradě nejen písemně prostřednictvím pošty, ale také formou elektronické pošty, ve které odpůrce dle tvrzení navrhovatele uznal své závazky vůči navrhovateli.

Navrhovatel dále uvedl, že obdržel od odpůrce pouze úhradu několika částek, a to:

1. dne 15. 6. 2006 částku ve výši 10.000,- euro, tj. podle kurzu České národní banky platného dne 15. 6. 2006 částku ve výši 283.200,- Kč,
2. dne 19. 4. 2006 částku ve výši 154.411,41 Kč,
3. dne 12. 5. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. podle kurzu České národní banky platného dne 12. 5. 2006 částku ve výši 282.600,- Kč,
4. dne 16. 3. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. podle kurzu České národní banky platného dne 16. 3. 2006 částku ve výši 287.500,- Kč,
5. dne 2. 6. 2006 částku ve výši 11.420,- euro, tj. podle kurzu České národní banky platného dne 2. 6. 2006 částku ve výši 322.443,70 Kč.

Dle tvrzení navrhovatele v původním návrhu uvedené částky činily celkem 1,330.155,11 Kč. V případě těchto pěti uhrazených částek navrhovatel uvedl, že odpůrce neurčil, na který ze svých závazků vůči navrhovateli plní a vzhledem k tomu si navrhovatel započel výše uvedenou částku nejprve na všechny úroky z prodlení z dlužných částek.

Z důvodu, že odpůrce výše uvedené vyúčtování (faktury) neuhradil a jeho prodlení s plněním trvá, navrhovatel požaduje po odpůrci úroky z prodlení podle čl. 5. bod 5.3 rámcové Smlouvy (úrok z prodlení byl podle tohoto ustanovení sjednán ve výši 1,5 % p. m., tj. 18 % p. a.), a to ode dne následujícího po dni splatnosti.

Navrhovatel vzhledem k jednání odpůrce a k výši dlužných částek ukončil ke dni 9. 8. 2006, v souladu s čl. 6 bod 6.2 a 6.3 rámcové Smlouvy, poskytování služeb odpůrci.

Dále navrhovatel ve svém návrhu (článek V.) tvrdí, že dle článku 5 bodu 5.5 rámcové Smlouvy je oprávněn požadovat po odpůrci v případě předčasného ukončení poskytování služeb poplatek ve výši 75 % měsíčních účtovatelných částek, které by byl odpůrce povinen zaplatit navrhovateli podle rámcové Smlouvy a/nebo podle objednávek, kdyby nedošlo k předčasnému ukončení poskytování služeb. Jedná se o platby vyúčtované těmito fakturami:

1. faktura č. 0680294, vystavená dne 21. 8. 2006, s datem splatnosti 20. 9. 2006 na částku 22.468,51 Kč,

2. faktura č. 0680295, vystavená dne 21. 8. 2006, s datem splatnosti 20. 9. 2006 na částku 368.217,64 Kč,
3. faktura č. 0680327, vystavená dne 4. 9. 2006, s datem splatnosti 4. 10. 2006 na částku 339.774,75 Kč,
4. faktura č. 0680364, vystavená dne 4. 10. 2006, s datem splatnosti 3. 11. 2006 na částku 263.797,68 Kč.

Ani tyto faktury odpůrce podle tvrzení navrhovatele neuhradil, ačkoliv byl k tomu navrhovatelem několikrát vyzván.

Z důvodu, že odpůrce uvedená vyúčtování (faktury) dosud neuhradil a jeho prodlení s plněním trvá, je navrhovatel oprávněn požadovat po odpůrci úroky z prodlení podle čl. 5. bod 5.3 rámcové Smlouvy (úrok z prodlení byl podle tohoto ustanovení sjednán ve výši 1,5 % p. m., tj. 18 % p. a.), a to ode dne následujícího po dni splatnosti.

Navrhovatel dále v článku VI. návrhu uvádí, že je oprávněn požadovat náklady za poskytování poradenských služeb, které mu vznikly v souvislosti s uplatňováním a vymáháním pohledávek v souladu s bodem 5.3 rámcové Smlouvy a náklady na poskytnutí poradenské a konzultační činnosti spojené s předčasným ukončením poskytování služeb. Tyto náklady tvoří, dle tvrzení navrhovatele, náhrada nákladů za poskytování právních služeb advokátem stanovená podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnuté úkony právní služby ve výši stanovené podle § 7 a § 13 odst. 2 citované vyhlášky a DPH, přičemž dosud byly poskytnuty dva úkony právní služby, tj. převzetí věci a tento návrh.

Dále navrhovatel požaduje úhradu poplatku na zahájení správního řízení podle tohoto návrhu ve výši 266.019,- Kč a náhradu nákladů za úřední překlad rámcové Smlouvy na kapacitu služeb poskytovaných navrhovatelem, služby IP a umístění služeb poskytovaných navrhovatelem ze dne 20. 7. 2005, objednávky služeb IP Transit FE 100 Mbps ze dne 31. 5. 2005 a objednávky služeb TSS Single Link 15 Mbps VC-4 PRA — FRA — ST.PET. — MOSCOW ze dne 6.12.2005, a to ve výši 29.513,30 Kč, jak doložil daňovým dokladem.

Správní orgán o zahájeném řízení vyrozuměl odpůrce dne 29. 5. 2006 a současně jej vyzval, aby se k obsahu návrhu vyjádřil a případně doložil další podklady nebo důkazy, které považuje z hlediska projednávané věci za důležité. Doručení tohoto vyrozumění na adresu sídla odpůrce uvedenou v obchodním rejstříku však nebylo úspěšné, zásilka byla vrácena zpět správnímu orgánu s poznámkou České pošty, s. p. „odstěhoval se“. Správní orgán se proto obrátil se žádostí ze dne 8. 6. 2009 o sdělení informace, zda byl podán návrh na změnu adresy sídla odpůrce, na Městský soud v Praze – Obchodní rejstřík. Tento soud zaslal správnímu orgánu úplný výpis z obchodního rejstříku odpůrce se stejnou adresou jeho sídla a sdělil, že návrh na změnu adresy sídla nebyl podán.

Správní orgán proto učinil další pokus o doručení vyrozumění odpůrce o zahájení správního řízení a výzvu o sdělení doručovací adresy odpůrce a tyto zaslal na adresu statutárního orgánu odpůrce (předsedy představenstva) a zároveň jediného akcionáře (Anatoly Yavashkiev) odpůrce uvedenou v obchodním rejstříku u dvou jiných obchodních společností, ve kterých předseda představenstva odpůrce a zároveň jediný akcionář odpůrce vykonává rovněž funkci statutárního orgánu. I tyto zásilky byly opět správními orgánu vráceny s poznámkami České pošty, s. p. „adresát na uvedené adrese neznámý“ resp. „zásilka nebyla ve stanovené lhůtě vyzvednuta“. Dále se správní orgán pokusil zjistit adresu trvalého pobytu předsedy představenstva odpůrce telefonickým dotazem na cizineckou policii resp. Inspekci cizinecké policie ČR, kde mu bylo sděleno, že panu Anatoly Yavashkievi (předsedovi představenstva odpůrce) bylo uděleno vízum na 90 dnů a jeho platnost vypršela dne 21. 12. 2005. Po té se správní orgán obrátil na správce daně odpůrce, konkrétně na Finanční úřad pro Prahu 5 s dotazem, zda odpůrce řádně plní své daňové povinnosti. Správce daně správnímu orgánu sdělil, že odpůrce nepodává daňové přiznání, nemá žádný daňový nedoplatek a v nejbližší době bude odregistrován z evidence daní. Po dotazu správního orgánu, jakým způsobem mu správce daní doručuje písemnosti, bylo odpovězeno, že se tak děje veřejnou vyhláškou. Tudíž se správnímu orgánu nepodařilo zjistit doručovací adresu odpůrce.

Po posouzení obsahu návrhu navrhovatele ze dne 29. 4. 2009 a jeho odůvodnění správní orgán zjistil, že tvrzení navrhovatele, týkající se dlužných částek a provedených úhrad odpůrcem, nebyla řádně doložena důkazními prostředky, a že návrh vykazoval i jiné zjevné chyby v psaní a počtech, proto byl navrhovatel správním orgánem vyzván dne 10. 6. 2009 k doplnění a opravě svého návrhu.

Konkrétně správní orgán upozornil navrhovatele, že daňový doklad – faktura č. 500445/01, vystavená dne 16. 12. 2005, s datem splatnosti 15. 1. 2006 na částku 453.035,51 Kč, uvedená v soupisu původního návrhu navrhovatele pod číslem 10, ve skutečnosti (dle přiloženého seznamu listinných důkazních prostředků) není faktura, ale jedná se o dobropis na totožnou částku k faktuře č. 0500327/01, vystavený dne 7. 10. 2005, s datem splatnosti 6. 11. 2005, na částku 811.761,01 Kč, na kterou odpůrce zaplatil částku ve výši 200.000,- Kč, uvedenou v soupisu navrhovatele pod číslem 4.

Dále správní orgán vyzval navrhovatele, aby doložil svá tvrzení týkající se částek, které odpůrce uhradil s určením, na který závazek plní, relevantními důkazními prostředky (např. výpisy z účtu navrhovatele). Konkrétně se jedná o tyto částky:

1. částka ve výši 200.000,- Kč k faktuře č. 0500327/01 ze dne 7. 10. 2005,
2. částka ve výši 283.850,- Kč k faktuře č. 0500332/01 ze dne 7. 10. 2005,
3. částka ve výši 359.450,78 Kč k faktuře č. 0500436/01 ze dne 4. 12. 2005.

Dále správní orgán zjistil, že tento návrh navrhovatele vykazuje i další chyby. Jedná se především o nesprávný přepočítání částek na české koruny, které odpůrce uhradil navrhovateli v eurech a bez určení na který závazek odpůrce vůči navrhovateli se mají započíst, rovněž u těchto částek správní orgán požadoval doložení relevantních důkazních prostředků o jejich provedení (např. výpisem z účtu navrhovatele). Konkrétně se jedná o tyto částky:

1. částka ve výši 10.000,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 15. 6. 2006 283.200,- Kč, kterou navrhovatel obdržel dne 15. 6. 2006,
2. částka ve výši 154.411,41 Kč, kterou navrhovatel obdržel dne 19. 4. 2006,
3. částka ve výši 21.420,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 12. 5. 2006 282.600,- Kč, kterou navrhovatel obdržel dne 12. 5. 2006,
4. částka ve výši 21.420,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 16. 3. 2006 287.500,- Kč, kterou navrhovatel obdržel dne 16. 3. 2006,
5. částka ve výši 11.420,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 2. 6. 2006 322.443,70 Kč, kterou navrhovatel obdržel dne 2. 6. 2006.

Navrhovatel svůj původní návrh doplnil podáním ze dne 19. 6. 2009, ve kterém opravil všechny správním orgánem vytýkané nedostatky a upřesnil a doložil požadované podklady.

V článku III. doplnění návrhu navrhovatel upravil nesrovnalosti vytýkané správním orgánem týkající se článku III. původního návrhu, kde je uvedena v bodě 10. pod číslem 0500445/01 faktura ze dne 16. 12. 2005 s datem splatnosti 15. 1. 2006 na částku 453.035,51 Kč a v přílohách listinných důkazů je pod tímto číslem doložen dobropis na shodnou částku. Navrhovatel v doplnění návrhu uvedl, že tato faktura se stejným číslem, datem vydání, splatností a na identickou částku neexistuje, v účetnictví navrhovatele není zahrnuta, a proto ji navrhovatel nemůže doložit. Navrhovatel ohledně této faktury požádal správní orgán, aby připustil změnu původního návrhu a k této faktuře nadále nepřihlížel.

Dále navrhovatel doplnil správním orgánem požadované důkazní prostředky ohledně částek, které odpůrce uhradil navrhovateli s určením, na který závazek plní. Variabilní symbol úhrady se shodoval s číslem vyúčtování – dne 20. 2. 2006 uhradil odpůrce částku ve výši 283.850,- Kč k faktuře č. 0500332/01 ze dne 7. 10. 2005; dne 6. 2. 2006 uhradil odpůrce částku ve výši 139.450,- Kč, dne 8. 2. 2006 uhradil odpůrce částku ve výši 120.000,78 Kč a dne 15. 2. 2006 uhradil odpůrce částku ve výši 100.000,- Kč vše k faktuře č. 0500436/01 ze dne 4. 12. 2005; dne 15. 2. 2006 uhradil odpůrce částku ve výši 200.000,- Kč k faktuře č. 0500327/01 ze dne 7. 10. 2005.

V doplnění návrhu navrhovatel doplnil i soupis částek se správným přepočtem, které obdržel od odpůrce bez určení, na který závazek plní:

1. dne 16. 3. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 16. 3. 2006 částku ve výši 615.825,- Kč,
2. dne 19. 4. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 19. 4. 2006 částku ve výši 611.005,50 Kč,
3. dne 12. 5. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 12. 5. 2006 částku ve výši 605.329,20 Kč,
4. dne 15. 6. 2006 částku ve výši 10.000,- euro, tj. podle devizového kurzu České národní banky platného dne 16. 3. 2006 částku ve výši 283.200,- Kč a
5. dne 22. 6. 2006 částku ve výši 11.420,- euro, tj. podle devizové kurzu České národní banky platného dne 2. 6. 2006 částku ve výši 325.755,50 Kč.

Odpůrce tedy navrhovateli uhradil částky v celkové výši 2,441.115,50 Kč (a ne částku 1,330.155,11 Kč, jak uváděl navrhovatel v původním návrhu) s tím, že i nadále platí, že ohledně těchto částek neprovedl určení, na který závazek plní.

Jelikož byl správní orgán při doručování písemností odpůrci neúspěšný a zároveň se nepodařilo zjistit žádnou jinou doručovací adresu než uvedenou v obchodním rejstříku, na kterou by bylo možno odpůrci zaslat vyrozumění o zahájení řízení a případné další písemnosti a rozhodnutí a vzhledem k tomu, že rozhodnutím může být odpůrce dotčen na svých právech, byl k obhajování jeho práv se zřetelem na povahu projednávané věci dle ustanovení § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu pravomocně ustanoven opatrovník – Obvodní hospodářská komora v Praze 5, se sídlem Na Neklaně 805/8, 150 00 Praha 5, jako subjekt zastupující podnikatelskou veřejnost (dále též „opatrovník“). Oznámení o možnosti převzít vyrozumění o zahájení správního řízení, usnesení o ustanovení opatrovníka a vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí byla odpůrci doručena též veřejnou vyhláškou.

Správní orgán vyzval písemně účastníky řízení a opatrovníka odpůrce, aby se dostavili v termínu 27. 8. 2009 nebo 28. 8. 2009 k nahlédnutí do k spisu a k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí v souladu s ustanovením § 122 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel tohoto svého práva využil prostřednictvím svého právního zástupce a dne 27. 8. 2009 se dostavil k nahlížení do spisu s tím, že neměl připomínky. Odpůrce ani jeho opatrovník tohoto práva nevyužil.

* * *

Podle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Z úřední činnosti je správnímu orgánu známo, že oba účastníci řízení jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti. Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor mezi osobami vykonávající komunikační činnosti, který se týká otázky existence povinnosti odpůrce uhradit za poskytnuté služby cenu, tak jak je uvedeno v ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého je účastník, popř. uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Jak je uvedeno v ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků. Kromě návrhu, jeho doplnění a navrhovatelem předložených listinných důkazních prostředků vycházel správní orgán při svém rozhodování především ze znění rámcové Smlouvy ze dne 20. 7. 2005.

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující:

Z provedených důkazních prostředků navržených navrhovatelem má správní orgán za prokázané, že mezi účastníky existoval obchodní závazkový vztah založený rámcovou

Smlouvou ze dne 20. 7. 2005 (důkaz kopií anglického a českého znění smlouvy o službách Teliasonera týkajících se kapacity, IP a kolokace – rámcová Smlouva) s tím, že odpůrce učiní jednu nebo více objednávek na koupi služeb poskytovaných navrhovatelem. Z navrhovatelem předložených a následně správním orgánem provedených důkazních prostředků lze usoudit, že odpůrce učinil dvě dlouhodobé objednávky na poskytování služeb v souladu s rámcovou Smlouvou (důkaz formulářovým zněním objednávek – objednávka služeb blíže specifikovaných jako služby IP Transit FE 100 Mbps a objednávka služeb blíže specifikovaných jako služby TSS Single Link 15 Mbps VC-4 PRA – FRA – ST. PET. – MOSCOW), na základě kterých navrhovatel poskytoval odpůrci služby, které zahrnovaly poskytování Služeb IP, Služby TSS a služby, které umožňují jejich poskytování (dále jen „Služby“) a odpůrce tyto služby odebíral. Poskytnuté služby navrhovatel odpůrci vyúčtoval daňovými doklady (důkaz soupis a kopie výše uvedených vyúčtování, faktur), tyto daňové doklady byly, dle tvrzení navrhovatele, odpůrci doručeny a odpůrcem předem odsouhlaseny. Toto své tvrzení navrhovatel žádným způsobem neprokázal. Správní orgán považuje výše uvedené tvrzení navrhovatele doložené důkazní prostředky za dostatečné pro zjištění stavu věci nutného pro vydání rozhodnutí. Mezi navrhovatelem a odpůrcem tak na základě rámcové Smlouvy a uskutečněných objednávek vzniklo několik samostatných závazků.

Správní orgán poukazuje na to, že se odpůrci nepodařilo doručit písemnosti do sídla odpůrce uvedeného v obchodním rejstříku a jinou doručovací adresu se správnímu orgánu nepodařilo zjistit, proto mu byl správním orgánem ustaven opatrovník. V průběhu řízení se ani odpůrce ani jeho opatrovník k žádným skutečnostem tvrzeným navrhovatelem nevyjádřil, nerozporoval žádné tvrzení navrhovatele a ani nenavrhl žádný důkazní prostředek svědčící ve prospěch odpůrce. Z toho vyplývá, že odpůrce v průběhu řízení neprokázal ani nenamítl, že některé z navrhovatelem vystavených vyúčtování služeb bylo uhrazeno nad rámec toho, co uvedl navrhovatel, nerozporoval uzavření rámcové Smlouvy ani nerozporoval to, že mu služby z uvedené rámcové Smlouvy byly poskytovány.

Správní orgán při svém rozhodování vycházel z premisy, že smlouva obecně je ve vztahu k závazku zakládající (měnící nebo rušící) právní skutečností, závazek je právní vztah (v užším pojetí subjektivní právní povinnost tvořící jeho obsah), který nejčastěji vzniká ze smlouvy. Dlužník může mít vůči věřiteli více závazků stejného druhu, ať již z jedné nebo z více smluv.

V původním návrhu navrhovatel uvedl soupis vyúčtování služeb (daňové doklady, faktury) a tento soupis doložil listinnými kopiemi těchto vyúčtování. Správní orgán provedl prověření oprávněnosti požadovaných částek podle předložených vyúčtování a zjistil, že daňový doklad – faktura č. 0500445/01, vystavená dne 16. 12. 2005, s datem splatnosti 15. 1. 2006, na částku 453.035,51 Kč, uvedená v soupisu navrhovatele pod číslem 10 ve skutečnosti není faktura (dle přiloženého seznamu listinných důkazních prostředků), ale jedná se o dobropis na totožnou částku k faktuře č. 0500327/01, vystavený dne 7. 10. 2005, s datem splatnosti 6. 11. 2005 na částku 811.761,01 Kč, na kterou odpůrce zaplatil částku ve výši 200.000,- Kč, uvedenou v soupisu navrhovatele pod číslem 4. Navrhovatel v doplnění svého původního návrhu ze dne 19. 6. 2006 přiznal, že omylem započítal do celkové požadované částky i částku z dobropisu č. 0500445/01, vystaveného dne 16. 12. 2005 a požádal správní orgán, aby k této částce dále nepřihlížel. Správní orgán vyhověl navrhovateli, a zároveň dle předložených listinných důkazních prostředků tento dobropis započítal na fakturu 0500327/01. Správní orgán považuje tento úkon za zúžení návrhu ve smyslu ustanovení § 45 odst. 4 správního řádu, a proto v této části řízení zastavil, tak jak je uvedeno v části III. výroku.

K části I. a II. výroku správní orgán uvádí, že ohledně závazků hrazených odpůrcem, u nichž odpůrce zároveň určil závazek, na který plní (číslo variabilního symbolu platby se shodovalo s číslem daňového dokladu vystaveného navrhovatelem), konkrétně se jedná o částku ve výši 200.000,- Kč k faktuře č. 0500327/01, kterou odpůrce uhradil navrhovateli dne 15. 2. 2006; dále o částku ve výši 283.850,- Kč k faktuře č. 0500332/01, kterou odpůrce uhradil navrhovateli dne 20. 2. 2006; a částku ve výši 139.450,- Kč, kterou odpůrce uhradil navrhovateli dne 6. 2. 2006, částku ve výši 120.000,78 Kč, kterou odpůrce uhradil navrhovateli dne 8. 2. 2006 a částku ve výši 100.000,- Kč, kterou odpůrce uhradil

navrhovateli dne 15. 2. 2006, a to vše k faktuře č. 0500436/01, započeti toto, i když částečné plnění, na jistiny z dlužných částek. Správní orgán vyšel z úvahy, že ohledně takto placených částek, u kterých odpůrce prováděl jejich platbu bezhotovostním způsobem a na příkazu k úhradě vyznačil variabilní symbol (číslo hrazené faktury), odpůrce dostatečně přesně a určitě určil, na který závazek plní a není nutné na tyto případy aplikovat ustanovení § 330 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku. I zde tedy platí, že vůle, vtělená do právního úkonu (určení závazku, který má být splněn), je projevována určitě a srozumitelně, je-li výkladem objektivně pochopitelná, tj. jestliže typický účastník v postavení adresáta úkonu může tuto vůli bez rozumných pochybností o jejím obsahu adekvátně vnímat (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2004, sp. zn. 20 Cdo 1291/2003 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2001, sp. zn. 20 Cdo 967/99).

Ohledně dalších pěti částek, které odpůrce uhradil navrhovateli, aniž by při plnění určil na jaký závazek plní, konkrétně se jedná o částky – dne 16. 3. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. 615.825,- Kč; dne 19. 4. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. 611.005,50 Kč; dne 12. 5. 2006 částku ve výši 21.420,- euro, tj. 605.329,20 Kč; dne 15. 6. 2006 částku ve výši 10.000,- euro, tj. 283.200,- Kč a dne 22. 6. 2006 částku ve výši 11.420,- euro, tj. 325.755,50 Kč, odpůrce tedy navrhovateli uhradil částky v celkové výši 2,441.115,50 Kč, se správní orgán neztotožnil s názorem navrhovatele ohledně tvrzení, že pokud odpůrce neurčil při plnění závazku, na jaký závazek vyúčtovaný navrhovatelem plní, v souladu s ustanovením § 330 obchodního zákoníku, započeti navrhovatel výše uvedených pět částek nejprve na všechny úroky z prodlení z nesplacených dlužných částek, k jejichž úhradě se odpůrce zavázal v rámcové Smlouvě. Na základě výše uvedeného správní orgán nesouhlasí ani s tvrzením navrhovatele, že pět částek ve výši 2,441.115,50 Kč, které navrhovatel obdržel od odpůrce, aniž odpůrce určil, na který závazek plní, nepostačuje ani na úhradu úroků z prodlení z dlužných částek.

Správní orgán rovněž vyšel při svém rozhodování ze znění ustanovení § 330 obchodního zákoníku, ve kterém se praví, má-li být věřiteli splněno tímž dlužníkem několik závazků a poskytnuté plnění nestačí na splnění všech závazků, je splněn závazek určený při plnění dlužníkem. Neurčí-li dlužník, který závazek plní, je splněn závazek nejdříve splatný, a to nejprve jeho příslušenství (odstavec 1). Při plnění peněžitého závazku se započte placení nejprve na úroky a potom na jistinu, neurčí-li dlužník jinak (odstavec 2). Má-li dlužník vůči věřiteli několik peněžitých závazků a dlužník neurčí, který závazek plní, placení se týká nejdříve závazku, jehož splnění není zajištěno, nebo je nejméně zajištěno, jinak závazku nejdříve splatného (odstavec 3). Placení se týká náhrady škody teprve, když byl splněn peněžitý závazek, z jehož porušení vznikla povinnost k náhradě škody, pokud dlužník neurčí účel placení (odstavec 4).

Má-li dlužník plnit věřiteli více svých splatných peněžitých závazků, je v první řadě na vůli dlužníka, na který ze závazků plnění poskytne, nestačí-li toto plnění pokrýt všechny závazky. Není-li dlužníkem nejpozději při plnění určeno, na který závazek plnění poskytuje, je dlužník tohoto oprávnění zbaven a nastupuje zásada určená ustanovením § 330 odst. 3 obchodního zákoníku, tj. že placení se týká závazku, jehož splnění není zajištěno nebo je nejméně zajištěno, jinak závazku nejdříve splatného.

Z výše uvedeného je nepochybné, že pro řešení otázky, který z více peněžitých závazků byl plněním dlužníka (odpůrce) uhrazen, je nezbytné zkoumat nejprve, zda a jak jsou jednotlivé závazky (jejich splnění) zajištěny, a teprve nelze-li podle tohoto kritéria určit, kterého závazku se placení týká, přichází v úvahu posouzení podle doby splatnosti těchto závazků (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2004, sp. zn. 29 Odo 511/2004).

V posuzovaném případě je pak nutné jednotlivě odpůrcem uhrazené částky (bez identifikace plateb) započítat na nejdříve splatný závazek vyúčtovaný navrhovatelem, a to nejprve na jeho úrok z prodlení ve výši 18 % p. a. a pak na jeho jistinu, po té na závazek následně splatný vyúčtovaný navrhovatelem a zase nejprve na jeho úrok z prodlení ve výši 18 % p. a. a pak jeho jistinu až do započtení všech provedených úhrad ve výši 2,441.115,50 Kč.

Dále správní orgán uvádí, že vyhověl návrhu navrhovatele a uložil odpůrci uhradit částku uvedenou ve výroku I. rozhodnutí v přiměřené lhůtě tří dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Pro přehlednost je níže uvedena tabulka, ve které je uvedeno, jak správní orgán postupoval při započítávání odpůrcem hrazených částek. Odpůrcem hrazené částky správní orgán započtl podle výše uvedeného postupu, takže první vyúčtování (faktura), které je stále nesplaceno (částečně), je až faktura č. 0680054 vystavená dne 4. 2. 2006 a splatná dne 6. 3. 2006. Od této faktury dále (všechny následující faktury) odpůrce navrhovateli neuhradil a dluží navrhovateli jejich jmenovitou hodnotu (sloupec 5).

Číslo daň. dokladu (faktury)	Datum vystavení	Splatnost	Výše faktury	Skutečně dlužné částky	
0500233/01	4.8.2005	3.9.2005	92 479,66	Postupně uhrazeny částky v celkové výši 2.705.775,24 Kč	
0500267/01	4.9.2005	4.10.2005	90 607,79		
0500305/01	5.10.2005	4.11.2005	91 551,46		
0500327/01	7.10.2005	6.11.2005	358 725,50		
0500332/01	7.10.2005	6.11.2005	476 327,25		
0500368/01	4.11.2005	4.12.2005	91 102,83		
0500382/01	4.11.2005	4.12.2005	473 033,93		
0500422/01	4.12.2005	3.1.2006	89 524,89		
0500436/01	4.12.2005	3.1.2006	464 840,78		
0680009	4.1.2006	3.2.2006	89 726,00		
0680023	4.1.2006	3.2.2006	465 885,00		
0680039	4.2.2006	6.3.2006	88 209,94		
0680054	4.2.2006	6.3.2006	458 013,15		234 048,45
0680067	4.3.2006	3.4.2006	88 225,41		88 225,41
0680099	4.4.2006	4.5.2006	88 225,41	88 225,41	
0680113	4.4.2006	4.5.2006	458 093,48	458 093,48	
0680145	4.5.2006	3.6.2006	87 668,49	87 668,49	
0680158	4.5.2006	3.6.2006	455 201,78	455 201,78	
0680190	4.6.2006	4.7.2006	87 359,09	87 359,09	
0680203	4.6.2006	4.7.2006	453 595,28	453 595,28	
0680230	4.7.2006	3.8.2006	88 008,83	88 008,83	
0680243	4.7.2006	3.8.2006	456 968,93	456 968,93	
0680294	21.8.2006	20.9.2006	22 468,51	22 468,51	
0680295	21.8.2006	20.9.2006	368 217,64	368 217,64	
0680327	4.9.2006	4.10.2006	339 774,75	339 774,75	
0608364	4.10.2006	3.11.2006	263 797,68	263 797,68	
				3 491 653,73	

K části IV. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že o návrhu navrhovatele na náhradu nákladů správního řízení za uhrazený správní poplatek ve výši 266.019,- Kč a odměny za zastupování navrhovatele advokátem dle ustanovení § 10 odst. 1 ve spojení s § 7 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) za dva úkony právní služby tj. převzetí věci a návrh, včetně 19 % DPH, rozhodoval v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž zkoumal poměr úspěšnosti navrhovatele ve správním řízení a k posouzení přiznání náhrady nákladů řízení vycházel z rozhodovací praxe správního orgánu a z rozhodnutí Ústavního soudu České republiky III. ÚS 455/01.

V tomto správním řízení byl navrhovatel úspěšný toliko v částce 3,491.653,73 Kč s příslušenstvím, což je 56,3 % z původně požadované částky (6,197.428,97 Kč), jeho neúspěch činil 43,7 %, proto má právo na náhradu 12,6 % svých nákladů, které vynaložil

k účelnému uplatňování práva a správní orgán rozhodl o přiznání částek vyčíslených v části IV. výroku rozhodnutí.

Rovněž zde správní orgán uložil odpůrci uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatnění práva ve výši uvedené ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, a to v přiměřené lhůtě tří dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí v souladu s návrhem navrhovatele.

Dále k této části výroku ještě správní orgán uvádí, že navrhovateli nepřiznal ani náhradu nákladů řízení, konkrétně náklady důkazů dle ustanovení § 79 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 141 odst. 11 správního řádu a s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, za překlad rámcové Smlouvy na kapacitu služeb poskytovaných navrhovatelem, služby IP a umístění služeb poskytovaných navrhovatelem ze dne 20. 7. 2005, objednávky služeb IP Transit FE 100 Mbps ze dne 31. 5. 2005 a objednávky služeb TSS Single Link 15 Mbps VC-4 PRA — FRA — ST.PET. — MOSCOW ze dne 6. 12. 2005 ve celkové výši 29.513,30 Kč tak, jak je uplatnil ve svém návrhu na zahájení řízení a doložil kopii daňového dokladu. Správní orgán vyzval navrhovatele, aby v souladu s ustanovením § 135 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předložil správnímu orgánu tyto listiny v originálním znění nebo v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, ale navrhovatel tyto listiny v požadované formě správnímu orgánu nepředložil, proto správní orgán náhradu nákladů řízení v této části navrhovateli nepřiznal.

Na základě výše uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. příhrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu nebo v případě, kdy účastník disponuje zaručeným elektronickým podpisem, na adresu: podatelna@ctu.cz.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu